

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп1 3/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Ивковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Павловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде изјављеном против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 309/20 од 14.12.2020. године, на седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде Вишег суда у Пироту Гж 309/20 од 14.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 309/20 од 14.12.2020. године преиначена је пресуда Основног суда у Пироту П 695/18 од 04.03.2020. године у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име нематеријалне штете исплати износ од 100.000,00 динара за претрпљене физичке болове, износ од 70.000,00 динара за претрпљени страх и 50.000,00 динара због душевних патњи због наружености, са законском затезном каматом од 04.03.2020. године, као дана пресуђења, до исплате као и да му накнади трошкове поступка са припадајућом каматом од дана извршности пресуде до исплате. У ставу другом изреке пресуда је неизмењена јер није захваћена жалбом. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 57.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио захтев за преиспитивање правноснажне пресуде.

Испитујући дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да захтев није дозвољен.

Наиме, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као правни лек предвиђен је чланом 421. до 425. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14). Одредбом члана 421. став 1. овог Закона, предвиђено је да Републички јавни тужилац против правноснажне пресуде донете у другом степену, може Врховном касационом суду поднети захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Ставом другим, трећим и четвртим истог члана, предвиђено је под којим условима и у којим роковима Републички јавни тужилац може поднети овај ванредни

правни лек, као и поступање другостепеног суда по пријему захтева. Одредбе члана 422. до 425. ЗПП, прописују поступање Врховног касационог суда приликом одлучивања о захтеву.

Имајући у виду да је у конкретном случају захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднео тужилац лично преко пуномоћника, а да је наведеним одредбама прописано да само Републички јавни тужилац има право да поднесе овај правни лек, при чему законом није предвиђено супсидијерно право странке да поднесе захтев уколико то не учини надлежни јавни тужилац, Врховни касациони суд налази да, у овој правној ствари, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде није поднет од стане овлашћеног лица, у смислу члана 421. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 422. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић